

i Firmaet, andre bestemmer, at Andelene skal indbetales til Forsikringsinstitutioner for at skaffe Arbejderen en Aldershjælp, andre følger endelig en Mellemsvej mellem kontant Udbetaling og Hensættelse til senere Anvendelse, idet de bestemmer, at *en Del* af Udbyttet skal udbetales kontant, og den resterende Del hensættes paa en Konto i Firmaet eller indbetales til en Forsikringsinstitution. Endvidere findes der Systemer, der træffer andre Bestemmelser om Udbyttets Anvendelse.

1. Hensættelse paa Konto i Firmaet.

Dette System har faaet Navnet *Courcy-Systemet* efter sin Ophavsmand, M. de Courcy, der var Direktør for Assuranceselskabet »Compagnie d'assurances générales». Systemet bestaar i, at den en Arbejder tilfaldende Udbytteandel krediteres hans Konto i Firmaet og forrentes med en bestemt Rente. Ved Hjælp af en Kontrabog, der udleveres Arbejderen, kan han følge Bevægelserne paa Kontoen. Naar Arbejderen fyldestgør de Betingelser med Hensyn til Alder og Tjenestetid, som Systemet opstiller, har han Krav paa at faa sin Konto likvideret. I et vist Antal Tilfælde har han da fri Dispositionsret over det paa Kontoen indestaaende Beløb. I andre Tilfælde — og vistnok de fleste — er han ikke saaledes stillet, men er bundet til at anvende Kontoens Beløb paa en i hvert enkelt Tilfælde fastsat Maade.

Systemet med Andelenes Hensættelse paa en Konto praktiseres særligt af forskellige Assuranceselskaber og Banker, men findes ogsaa i enkelte Industrivirksomheder.

Tilhængerne af dette System anfører til Fordel for det, at det knytter Funktionærerne og Arbejderne nærmere til Virksomheden, idet de véd, at deres Kontos Skæbne er afhængig af Virksomhedens Trivsel, hvorfor de i særlig Grad bliver interesserede i at bidrage til denne. Imod Systemet anføres det fra anden Side, at det udsætter disse betydelige, opsparede Beløb for den med Erhvervsvirksomhed følgende Risiko.

Som Eksempler paa Udbytteandelens Hensættelse paa en Konto i Firmaet skal følgende nævnes:

Compagnie d'assurances générales sur la vie, Paris.

Udbyttet indbetales til en »Hjælpekasse« i Firmaet, hvor Andelene krediteres hver enkelt Funktionærs Konto. Denne forrentes, og Renterne tillægges Kapitalen. Ejendomsretten over Kontoen overgaar definitivt til Funktionæren, naar han har været i Selskabets Tjeneste i 25 Aar eller er fyldt 65 Aar. Naar disse Betingelser er fyldestgjort, kan Kontoen kræves likvideret. Efter Funktionærens Valg anvendes Beløbet da enten til en Livrente (eller en Livrente plus Overlevelserente til Fordel for Enken) eller til Indkøb af Værdipapirer, som forbliver deponerede hos Selskabet indtil Ejerens Død. De i Mellemtiden paaløbne Renter kan haves af Ejeren.

Med Direktørens Samtykke kan en Konto faas likvideret, selv om den paagældende forbliver i Selskabets Tjeneste; i saa Fald vedbliver han at deltage i Udbyttedelingen, men hans Konto kommer ikke i Betragtning ved Fordelingen af de Beløb, til hvilke Retten fortabes.

Den Funktionær, der afskediges af utilregnelig Aarsag, inden han kan kræve sin Konto likvideret, modtager straks det paa Kontoen indestaaende Beløb. Hvis en Funktionær dør, før Kontoen er likvideret, udbetales Beløbet til hans Enke eller hans Descendenter eller Ascendenter.

Derimod mister den Funktionær, der af anden Grund afskediges, eller som frivilligt forlader Selskabet, før han har gjort 25 Aars Tjeneste, enhver Ret til det paa Kontoen indestaaende Beløb, og dette fordeles da mellem alle de andre Konti i Forhold til de paa disse indestaaende Beløb.